

Aage Brusgaard (FP):

I gamle dage var det jo herremændene og kongen, der havde råderet over den danske muld. Fæstebønderne havde så lov til at have lidt jord, hvor de kunne dyrke grøntsager, og en ko, de kunne malke. Kongen kunne bare sætte nogle sten eller pæle op som områdeinddeling, og så var det hans jagtområder. Vi har en del af disse pæle stående rundt omkring endnu.

Det er jo en tid, der er forbi, og i dag er det så flertallet af befolkningen, altså det offentlige, der er blevet herremænd. Og det er så for at beskytte dem, der er blevet et mindretal, altså de svage, lodsejerne, at vi kommer med det her forslag. Vi mener faktisk, det er rimeligt, at der gives en vis erstatning. Og vi mener, det er rimeligt, at der bliver givet en ordentlig information, når det offentlige trænger ind på privat ejendom.

Mere vil jeg såmænd ikke sige, for det vil blive en gentagelse af det, der står i forslaget, og det, andre har sagt. Men jeg håber altså, der kan blive flertal for beslutningsforslaget.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Hvad angår den første del af forslaget, der drejer sig om, at man kun annoncerer, vil jeg da gerne være med til at udbygge informationspligten om regionplaner, kommuneplaner og lokalplaner og også med mere specifikke krav til informationen over for borgerne i almindelighed – ikke kun af hensyn til lodsejerne, men måske nogle gange lidt omvendt af hensyn til de borgere, der gerne vil bevare værdierne. F.eks. har vi jo foreslået, at man skulle igennem en folkeafstemning, før man i henhold til en lokalplan kunne nedrive en bevaringsværdig bygning. Det vil være en udmærket ekstra sikring af demokratiet.

Man kunne også godt forestille sig, at de generelle planer, regionplanerne og kommuneplanerne, blev illustreret noget bedre, så almindelige folk, der ikke har kendskab til plan, snit og facader og ikke orker at læse en hel bog, nemt kunne få et billede af, hvad det egentlig drejer sig om at man skal behandle lokalt, f.eks. ved modeller og andre ting.

Men det er jo ikke det, der er hensigten med forslaget her. Hensigten med det her forslag er faktisk, at når man så har lavet en regionplan, skal alle i hele regionen have et brev om det – og det gør man jo hvert fjerde år. Og når man har ændret skovrejsningsområdet herfra og dertil, skal man finde alle lodsejerne i området, og de

skal så have et brev om, at deres ejendom nu ligger i et skovrejsningsområde; ganske vist indebærer det egentlig ikke nogen juridisk forpligtelse, at ejendommen ligger i et skovrejsningsområde, men det er jo en hensigtserklæring om den kommende planlægning. Det synes jeg er fuldstændig hen i hampen og spild af resourcer.

Den anden del af forslaget vil vi gerne være med til; men det er jo ikke det, der er forslagets egentlige hensigt, det er faktisk det, jeg nævnte før.

Så siger man også, at når der sker rådighedsindskrænkninger, så skal man have den fulde erstatning ved enhver konkret rådighedsindskrækning. Hvis man f.eks. finder ud af, at der er et vandindvindingsområde, så kan man ikke fra kommunens side sige: Her vil vi ikke længere have sprøjtning – hvis det nu viser sig, at sprøjtegifterne trænger ud i det lokale vandløb eller ned i dræne. Det er helt uacceptabelt. Jeg synes, at de erstatningsregler, der gælder i dag, er alt for vidtgående, så vi kan slet ikke støtte den sidste del med erstatningsreglerne. Og det har jeg allerede givet nogle principielle kommentarer til.

Men på informationssiden så jeg da gerne, at man lavede en generel information. For eksempel var det måske en idé, at hvert amt og hver kommune skulle have en homepage, som man kunne gå direkte ind i fra bibliotekerne og se, hvilke regler der egentlig gælder, og få en ordentlig pædagogisk forklaring af regionplaner, kommuneplaner og lokalplaner. Det ville være en god ting, hvis der var offentlig adgang til dem fra biblioteker og andre steder.

Ole Donner (DF):

Her forhandler vi igen et fornuftigt beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti er medforlagsstillere til.

Vi synes, at de krav, der opstilles i forslaget, som pålægger regeringen at sikre retssikkerheden, når man laver disse områdeudpegninger, er helt rimelige, og vi forstår ikke regeringens afvisning af forslaget bl.a. med den begrundelse, at det vil få et urimeligt bureaukрати til følge.

Jamen skulle det være så urimeligt? Hvis man udpeger store arealer eller arealer i det hele taget, som er privatejede, så kunne man vel også nok tage den smule bureaukрати, der følger med. Vi mener, ejendomsretten går forud for bureaukratiet.

Vi kan støtte forslaget.